

193. Møde.

Torsdag den 27. Juli, Kl. 1⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om visse Foranstaltninger vedrørende det kongelige Teater.

Formanden: Denne og de tre følgende paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 9372).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Mads Larsen: Jeg ønsker ved denne Sags tredie Behandling at udtale, at jeg agter at stemme imod dette Forslag, idet jeg er ganske uenig i begge de Formaal, som dette Forslag tilsigter. Med Hensyn til Forslaget om Erhvervelsen af disse Ejendomme er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Rode, der i Betænkningen har kritiseret bl. a. ogsaa, at man vil erhverve disse Ejendomme paa en Tid, hvor de maa forudsættes at være i langt højere Pris, end der er nogen som helst Rimelighed for, at de vil blive paa det Tidspunkt, da man eventuelt faar Brug for dem ved Oprettelsen af en Dobbeltscene. Men jeg er tillige Modstander af at oprette Dobbeltscenen.

Naar jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger ved denne Lejlighed, er det, fordi jeg tror, at der ogsaa i andre Partier end mit findes mange Medlemmer af dette høje Ting, som nærer den yderste Tvivl om Muligheden af, at den økonomiske og kunstneriske Misère, som Teatret har været under gennem en Aarrække, kan fjernes gennem en Dobbeltscene. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at man vil komme til at lide en meget alvorlig Skuffelse, hvis man gaar til Gennemførelsen af denne

Plan med Haab om og Tro paa, at der kan komme noget tilfredsstillende Resultat ud af det, navnlig efter at jeg har set de første Bestræbelser i saa Henseende tage Sigte paa at skabe en ny øverste Ledelse, hvorigennem man tilvejebringer den størst mulige Splidagtighed ved at ansætte en hel Række Direktører, hvis Stilling til de Opgaver, man giver dem, vil gøre dem det ganske umuligt at løse dem paa en tilfredsstillende og forsvarlig Maade. For det første er det givet, at det vil koste overmaade meget at etablere denne Dobbeltscene, meget mere, end man i dette Øjeblik er i Stand til at overse og skønne over, og efter min Opfattelse er det tillige givet, at en saadan Ordning ikke vil give noget tilfredsstillende Resultat hverken kunstnerisk eller finansielt. Det vil medføre, at Staten ikke slipper bort fra de fuldkommen urimelige Forhold, som har eksisteret i en lang Aarrække, at denne Kunstanstalt har kunnet trække paa Statens Konto op til næsten halvanden Million Kroner eller maaske derover i enkelte Aar, hvilket er en fuldkommen uforvarlig Ledelse af et saadant Foretagende, naar man tager i Betragtning, at det ikke er denne By eller dens Omegns Indbyggere, der skal betale det væsentligste deraf, men Folk, som aldrig faar hverken direkte og, jeg vover at sige, heller ikke indirekte Gavn af alle de Penge. Jeg er ganske overbevist om, at man tager fejl, naar man tror, at man vil komme bort fra dette urimelige Forhold ved at opføre en Dobbeltscene. Man faar aldrig ordnede Forhold, saa længe man bevarer de 3 Kunstarter sammen, selv om man maaske ved Opførelsen af en Dobbeltscene kunde skaffe dem baade Plads og Albuerum.

Hvis man saa ser efter, hvilke andre Veje der er at gaa, er det fuldkommen sikkert, at saa snart man skiller de 3 Kunstarter ad, vil Skuespillet, hvad enten det bliver paa Kongens Nytorv eller kommer et andet Sted, kunne bære sig. Det vil for det første lige saa vel som ved Oprettelsen af en Dobbeltscene kunne blive ledet saadan, at det giver tilfredsstillende kunstnerisk Udbytte, men det vil ogsaa finansielt kunne bære sig saaledes, at det ikke kommer til at betyde store Ofre for Samfundet. Og de andre to Kunstarter er jeg en absolut Modstander af at lade være under Statsledelse og Statsforsorg. Jeg føler mig overbevist om, at saa længe det er Tilfældet, saaledes som det nu er, at de aarlig kan trække Veksler paa Staten og være sikre paa, at disse Veksler vil blive indfriet, idet Staten maa betale Underskuddet, bliver